

Brief aan de leden van de tweede kamer, 19 juni 2012

Betreft: advies ten aanzien van artikel 23 in de Grondwet

Geachte leden van de Tweede Kamer,

Met belangstelling hebben wij de initiatiefnemers van burgerinitiatief Christoffel Appèl het advies van de onderwijsraad ten aanzien van artikel 23 gelezen. Wij vragen ons af of de schoolstrijd na anderhalve eeuw nu echt beslecht is na het laatste advies van de onderwijsraad

Artikel 23 over de vrijheid van onderwijs is in 1848 in de grondwet opgenomen omdat de christelijke stromingen ook scholen wilden oprichten. Alleen bestaande religieuze of levensbeschouwelijke stromingen werden erkend. Een stroming zoals het boeddhisme voldoet niet aan de eisen zoals die in het artikel 23 worden gesteld. Deze stroming heeft weliswaar een eigen omroepstichting, maar bepaalt van geen enkel ziekenhuis of bejaardentehuis in ons land de identiteit. In de bestaande systematiek kan dan ook geen boeddhistische school worden gesticht, volgens de Raad.

Meer ruimte

Bij de presentatie van *Artikel 23 Grondwet in maatschappelijk perspectief* benadrukte professor Geert ten Dam, voorzitter van de Onderwijsraad, dat ouders meer ruimte moet worden geboden tot het stichten van nieuwe scholen.

‘Door individualisering en secularisatie zijn er meer levensvisies, meer waarden en normen patronen in Nederland gekomen, die verder reiken dan de traditionele Nederlandse zuilen die de basis vormen voor de huidige interpretatie van artikel 23,’ zei zij.

Staande praktijk

De Raad bepleit dan ook een systeem van ‘richtingvrije scholenplanning’. Dit breekt met de bestaande, uit de tijd van de verzuiling daterende praktijk.

Nu komt een school op religieuze of levensbeschouwelijke grondslag pas voor overheidsfinanciering in aanmerking zodra is aangetoond dat zij zich baseert op een ‘richting’ of oriëntatie die zichtbaar geworteld is in de samenleving. Het begrip ‘richting’ mag daarbij geen rol meer spelen. ‘Een school die voldoende leerlingen weet te trekken, heeft maatschappelijk draagvlak en komt voor overheidsbekostiging in aanmerking.’

Dit inzicht van de raad is een stap in de goede richting maar gaat volgens het openbaar onderwijs nog lang niet ver genoeg. Het openbaar onderwijs wil niet apart, maar samen. De school van de toekomst is geen openbare of bijzondere, maar gewoon een goede school, waar elk kind op eigen kracht tot volle wasdom komt. En dit uitgangspunt ondersteunen wij dan ook van harte en sluit aan bij ons burger initiatief.

Vernieuwend onderwijs

Met het loslaten van de regels voor de richting van de school wordt het makkelijker om een nieuwe school op te stichten zoals de digitale of ipad school. Eind maart kondigde Maurice de Hond in *De Wereld Draait Door* [de 'iPad-school' aan](#). Een nieuwe onderwijsvorm voor het

basisonderwijs, waarin een community van ouders, leerkrachten en de buurt zal inspelen op de talenten van ieder individueel kind, waarin aandacht zal zijn voor '21e-eeuwse' vaardigheden en waar het onderwijs niet alleen in een schoolgebouw, maar ook over internet plaats zal vinden.

Er is een groeiende vraag naar universeel en duurzaam onderwijs binnen onze multiculturele samenleving. Wij zetten ons met hart en ziel in om positieve veranderingen tot stand te brengen in Gezin, Onderwijs en Zorg die aan sluiten op de werkelijke behoefte en mogelijkheden van de kinderen van Nu binnen hun ontwikkeling.

Zie het [Christoffel Appèl](#) en het bijbehorende [Aandacht -en Beleidsplan](#).

Met vriendelijke groeten,

Ingrid Rouleaux, initiator van de Campagne Onze Kinderen zijn de Toekomst

M.m.v. Bram Dobbelaar

www.onzekinderenzijndetoekomst.nl